

العلاج بالرقية والأدوية

สิ่งที่ทำให้เสียการรักษาด้วยรุกยะฮฺ(การเป่ารักษา)
และด้วยดุอาอ์ต่างๆตลอด

ภาษาไทย

اللغة التایلندية

เขียน

ดร.อัยซิม บิน มุฮัมมัด ซรฮาน

ที่ปรึกษาสถาบันอิซซุนนะฮฺ

อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวี

العلاج بالرقية والأدعية

การรักษาด้วยรุกยะฮฺ(การเป่ารักษา)และด้วยดุอาอ์ต่างๆ

ภาษาไทย

اللغة التايلاندية

ชัยคุ ดร.ฮัยษัม บิน มุฮัมมัด ชัรฮาน

อดีตอาจารย์ประจำมัสยิดอันนะบะวี

และที่ปรึกษาสถาบันอัซซุนนะฮฺ

จากความเมตตาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีต่อบ่าวของพระองค์ ด้วยการทำให้โรคร้ายต่างๆทั้งหมดนั้น มียารักษา และจากยารักษา ที่มีประโยชน์ที่สุด คือ และการเป่ารักษาตามบทบัญญัติของศาสนา ด้วยกับอัลกุรอานและดุอาอต่างๆที่มีด้วยบทหลักฐาน

การเป่ารักษาที่มีความยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การเป่ารักษาด้วยกับอัลกุรอาน มันคือการรักษาที่ยังประโยชน์สำหรับโรคทางใจและทางกายด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

﴿وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا

خَسَارًا ﴿٨٢﴾ [الإِسْرَاءُ : ٨٢]

((และเราได้ประทานส่วนหนึ่งจากอัลกุรอานลงมา ซึ่งเป็นการบำบัดและความเมตตาแก่บรรดาผู้ศรัทธาและมันมิได้เพิ่มอันใดแก่พวกอธรรมนอกจากการขาดทุนเท่านั้น))

และส่วนหนึ่งของการเป่ารักษาคือ

- การรักษาด้วยซูเราะห์อัลฟาติฮะห์

แท้จริงมีชายชาวอาหรับคนหนึ่งถูกแมลงป่องต่อย ในสมัยของท่านนบี โดยที่ท่านอบูซะอีด อัลคุดรีย์ ได้ทำการรักษาให้กับเขา ด้วยซูเราะห์อัลฟาติฮะห์ และเขาก็มีอาการดีขึ้น และท่านนบี ก็ได้ยอมรับในสิ่งดังกล่าว และกล่าวว่า

وقال وما يدريك أنها رقية

ท่านรู้ได้อย่างไรว่านั่น(ซูเราะห์อัลฟาติฮะห์) เป็นรุกยะฮ์

- การรักษาด้วยอัลมูเอาวิซาต

เมื่อท่านหนีเจ็บป่วย ท่านจะอ่านอัลมูเอาวีซาตเปาบบนตัวของท่าน และลูบด้วยมือของท่าน คำว่าเปา ร ที่นี้ เป็นการเปาที่มีน้ำลายเล็กน้อย ส่วนอัลมูเอาวีซาตคือซูเราะห์ที่ ๓ : อัลอิคลาส อัลฟะลัค อันนาส **الإخلاص والقلق والناس**

และอนุญาตให้ใช้รูกะฮะฮ์ในการรักษาด้วยเงื่อนไขต่าง ๆ ดังนี้ :-

- ❖ จะต้องเชื่อว่าผู้ที่จะยังประโยชน์จากการรักษานั้น คือ อัลลอฮ์ ตะอาลา
- ❖ จะต้องเป็นถ้อยคำที่เข้าใจ ไม่ใช่เป็นอักขระ
- ❖ จะต้องไม่เป็นสิ่งที่ขัดกับบทบัญญัติศาสนา เช่นการขอความช่วยเหลือจากญิน ซึ่งถือว่าเป็นการตั้งภาคี(ชิริก)

และมีปรากฏในฮะดีษว่า ((ไม่เป็นไรที่จะการรักษาด้วยรูกะฮะฮ์ トラบไตที่ไม่เป็นการตั้งภาคี))

- และการที่ผู้ป่วยขอความช่วยเหลือให้กับตัวของเขาเองต่ออัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อมดังที่ท่านนบียุบได้กระทำ

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٨٣]

((และจงรำลึกถึงเรื่องราวของอัยยูบ เมื่อเขาได้ร้องเรียนพระเจ้าของเขาว่า แท้จริงข้าพระองค์นั้น ความทุกข์ยากได้ประสบแก่ข้าพระองค์และพระองค์เท่านั้น เป็นผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง ในหมู่ผู้เมตตาทั้งหลาย))

- และให้ผู้ป่วยวางมือของเขาลงบนจุดที่เจ็บปวด และกล่าว **بِسْمِ اللَّهِ** บิสมิลลาฮฺ (ด้วยพระนามของอัลลอฮ์) ๓ ครั้ง และอ่านดุอาต่อไปนี้ ๗ ครั้ง

أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ.

อ่านว่า : ((อะอูซุ บิอิซชะติลลาฮิ วะกูตเราะหิตี มินชัรรีมาอะญิดุ วะอูฮาซิรุ))

((ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองด้วยอำนาจแห่งอัลลอฮ์ และด้วยเดชานุภาพของพระองค์ให้พ้นจากความชั่วร้ายในสิ่งที่ข้าพระองค์กำลังประสบและสิ่งที่ข้าพระองค์กำลังระมัดระวังอยู่))

- และให้ผู้คนทำการเป่ารักษาความป่วยไข้ให้แก่ญาติพี่น้องของเขาและดูอาอ์ให้แก่เขา ท่านหญิงอาอิชะหฺได้กล่าวว่า

كان رسول الله صلى الله عليه وسلم : اذا اشتكى منا إنسان مسح بيمينه ثم قال
اذهب البأس رب الناس واشف أنت الشافي لا شفاء الا شفاؤك شفاء لا يغادر
سقما.

ท่านรอซูล ขอล้อลลฮุอละยฮิวะลลลัมนั้น เมื่อมีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเราเจ็บป่วย ท่านนบีมุฮัมมัดช่วยเขาด้วยมือขวา และกล่าวว่า

أذهب البأس رب الناس واشف أنت الشافي لا شفاء إلا شفاؤك شفاء لا يغادر سقماً
(อิซซะบิลปะอะชา ร็อบบันนาส วัชฟี อันตัจจาฟี ลาชฟาอ์ อิลลา ชฟาอ์คุ ชฟาอ์ ลายูอาดรุ สะควมา)

((ความเจ็บปวดจงหายไป โอ้พระผู้อภิบาลแห่งมวลมนุษยชาติ ได้โปรดช่วยเยียวารักษา พระองค์คือผู้รักษา ไม่มีการรักษาใดนอกจากการรักษาของพระองค์ ซึ่งเป็นการรักษาที่ทำให้อาการเจ็บป่วยนั้นหายไป))

- และให้ผู้ที่มาเยี่ยมคนป่วยขอดูอาอ์ให้กับคนป่วย ซึ่งถือเป็นการรักษาที่ยังประโยชน์ ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

ما من عبد مسلم يعود مريضاً لم يحضر أجله . فيقول سبع مرات إلا عوفي.

ไม่มีบ่าวมุสลิมคนใด ที่ได้เยี่ยมเยียนคนป่วย ที่อะญัลของเขายังมาไม่ถึง แล้วกล่าวดูอาอ์นี้ ๗ ครั้ง ว่า

